

சற் குருப்யோ நம:

திருப் பேரை யூர்

ஸ்ரீ சாந்த லிங்க சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

பக்தி (வைராக்ய) சதகம்.

இது

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாந்த ஞானாசார்ய

சுவாமிகளால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பக்தி (வைராக்க்ய) சதகம்.

சாஸ்திரம்

வாழி நெஞ்சமே சென்றிடே னின்றிதோர்
வார்த்தையெற் குரைசெய்வாய், கீழி யாமியற்
றுயர்தவத் திவ்வுடல் கிடைத்ததன் றோமற்றீ,
தூழி காலமிங் கிருக்குமோ நீயுமோர்ந் துளையெனி
னுளபோழ்தே, சூழு மேழ்பவந் துடைத்தல்செய்
யாயிதென் றொழுதரன் னுணைத்தாளே. 1

தானே யேதா மறிகிலா தெமக்கெளி தரு
சிவப் பிரகாசற், காளி யாமெனத் திரிந்தவன்
பணிபுரிந் தரியவீ டடைகில்லாய், கேளை யோ
மனை யாதிய வளற்றிலே கிடந் துழைத் தனைநெஞ்
சே, நாளை யோலையுந் தூதரும் வரினிவர் துணை
கொலோ நவில்வாயே. 2

நவிலி னிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை நா
மல திலையென்றே, கவலை யுற்றரன் றுண்மறந்

தணையுணைக் காலனார் கொடுபோயிற், குவல யத்த
டைந் திவரைநா டொஹம்புரந் திடுவையோ குறிக்
குங்காற், சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர்
தானுமோர் துணையாமே. 3

துணைய தாயெமைத் தொடர்தரு தொடர்
பரன் றொல்கழ றுணையல்லா, துணைவு செய்தடு
மிகலசஞ் ஞாநமென் றுள்ளவா றுணராய்மற்,
றிணையி நெஞ்சமே பகையிவ ருறவிவ ரென
வினை வழியேவந், தணைவ சீவரை யுனிமுனி வா
திய வடுத்தெனைக் கெடுத்தாயே. 4

கெடுவ தாம்பொருள் செல்வமே பல்வகைக்
கிலேசமற் றதுதன்னை, விடுவ தேசக மெனவு
மோர்ந் திலைமுனம் விடுத்துளோர்க் குணைப்
போலு, நெடிய யுகம தில்லையோ சொல்லுதி
நெஞ்சமே யினிப்பற்றற், றடைது மேலர னரு
ளையே பொருளென வருஞ்செல்வ மதுதானே. 5

தானே சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவர்
தங்கள்வாழ் வினிதென்றே, நீநி னைத்தியோ

நெஞ்சமே யெஞ்சுறா நிமலஞா நமதுற்றால், வா
னும் வையமும் வந்துதான் வணங்குமெய் வாழ்வு
காண் டலும்வீண்முற், போன நாட்கிரங் கவும்வரு
மெனநலோர் புகன்றதோர்ந் திலைகாணே. 6

காணி யீதெம திடமிது வெனமணைக் கருதி
மண் ணாகின்றாய், நாணி லாய்மட நெஞ்சமே யுட
லிது நமதிட மலவென்றாற், பேண வும்படு மேயி
தற் கிடமதாம் பிருதிவி தனைநாகப், பூணி னான்
றிருச் சரணமே யுயிர்க்கெலாம் புகலிட மதுதே
ரே. 7

தேர்கி லாயிவண் புகழ்விழைந் தனையினித்
தேகம்வே றடைந்தாயேற், சாரு மோவதி லிதிற்
புக ழலதுநீ தானுணர்ந் திடுவாயோ, பேரி யாதி
யா மார்கொன்முற் பவத்திகழ் பெறினுமித் துணை
நெஞ்சே, யோரி னேரில்வீ டுறுதலே புகழிக
முறல்பிறப் பெனவுன்னே. 8

உன்னு கின்றனை யுனைமனோர் பெரிய
னென் னுணருமா செயவுன்பான், மன்னுமீ சனே

பந்தம்வீ டளிப்பவன் மற்றைய ரறிந்தென்னா,
மன்ன வன்றிருப் பொன்னடி கரியதா வருந்தவஞ்
செய்நெஞ்சே. பின்னை முன்னவ னுலகறிந்
திறைஞ்சுமா பெருமைசெய் குவனோரே. 9

ஓரி னுள்ளமே பாரின்மா நுடர்முத லுள
வறு பிறப்பூடுஞ், சேரு மின்பமொன் றில்லையென்
பதுபிரத் தியக்கமா நீவல்லாய், போர்க ளாதி
துன் பிமையவ ரடைவதும் புகலநா லுணர்ந்தா
யே, நேரி லாவரன் கழலலான் மிகுசுக நிலைபிறி
திலையன்றே. 10

அன்றெ னக்குநீ யொருதுணை பிறப்பிறப்
பதிற்றுய ரமுங்கேடுந், தின்ற லொன்றலால்
வியாதியா திகளிஞாற் செறிதுய ரமுமோர்ந்
தோர்ந், தென்று மேழ்பவக் கஞ்சிலை நெஞ்சமே
யின்பவீ டெதுவென்றே, நின்று நின்றழு திலை
தொழு திலைசிவ னேசர்தாள் பூசித்தே. 11

பூசை செய்துதோத் திரஞ்சொலித் தனை
நினை புண்ணியர் பானண்ணற், காசை செய்திடு

மம்பலக் கூத்தனை யடைகிலை யடைந்தாரிற்,
பேசு கின்றனை யறவரின் விளங்கினை பிறர்மனை
நயக்கின்றாய், சீசி யிங்கிருந் தென்செய்தாய்
நெஞ்சமே செத்திலாய் கெடுவாயே. 12

வாயி னாற்பல நூல்படித் துணர்ந்துநல் வழி
பிறர்க் குரைசெய்து, நீயு லோகவா சாரமோ
ரணுத்துனை யானுநீங் கிலைநெஞ்சே, தாய தாமி
வண் பிறர்கொளக் குங்குமஞ் சுமந்துசெல் கர
முன்னிற், காய மாநுடத் தின்றதற் கன்றியுட்
களவுமின் மையினாலே. 13

நாலு வேதமு மொருசம நிலைசொல நவை
செய் சுவத்தைப்பாற். கோலு மூவிரு சமயமா
கியபடு குழியினூ டிழிகின்றாய், வேலை யாவுனக்
குடறரு விதியுற வையுமதை விடுவிக்குங், கால
னார்தொடர் பையுமினந் தொடருதி போலுநீ
கடைநெஞ்சே. 14

நெஞ்ச மேயுட லந்தமா தியைவிடார் நிற்க
மற் றையர்க் கெல்லாம், வெஞ்ச மற்குதிப் பரிதி
வைக் கொருமிரு கண்டுபுத் திரன்சான்றா, லஞ்ச
லிவ்வுடற் கிறுதியிப் பொழுதென வறியொணா
மையினாளுந், தஞ்ச மென்றான் சரண்விடே
லியாமுமச் சமன்வலி தடுப்பாமே. 15

தடுத்து மேலுமில் வருவமா யினும்பெறல்
சற்றல மறைநாகத், திடத்தின் மாதவ ரிருவர்கங்
கெனவடைந் திருத்தல்சான் றரிதாகிக், கிடைத்த
தேகமும் விவேகமு மிருக்குஞான் றேகிரீ சனை
நெஞ்சே, யடுத்தி லாய்பல கவலைமாய்த் தோரு
ணர் வாகிநின் றகலாதே. 16

அகலு மிவ்வுடன் மினின்விரைந் தெனின்
விரைந் தரற்றொழீ தலதிங்கே, சகல முஞ்செய
நினைகுத றனையினித் தடப்புன லிதுவென்றே,
பகலி னால்விரி கானலை நெஞ்சமே கருதிநெற்
பயிராதி; யிகலி னொற்செய நினைபவர் நினைவை
யொத் தடுமென விடுவாயே. 17

வாய்மை யீதுணர்ந் திடுதிநன் னெஞ்சமே
வருகணத் தேதேனு, நீநி னைந்திடே லவ்வள ஷுட
லுற னிச்சயிப் பரிதத்தாற், போய தோர்கணச்
செயலுனேல் பயனிலை புகனிகழ் கணத்தேனுந்,
தீமை நன்மைநீ நினைவதென் வினைவழிச் சிவன்
றரு குதலாலே. 18

தருவ தீமையி னன்மையு மூழுடுத் ததை
யுயர் கழைமேனின், றுரைக ளாதிசெய் கூத்தரிற்
பிறனைநச் சொருமக டவனேல், புரித றன்னி
னைம் பொறிகளாற் பற்றினும் புகனிரா சையை
நீயுற், நிரவி னும்பக லினும்விடே னெஞ்சமே
யின்பவீ டெளிதாமே. 19

ஆமு னிச்சையே மேலுமே லும்பிறப் பளிக்
கும்வித் தெனநெஞ்சே, நீம நித்திடா சைக்கடல்
சுவலுமே நினைவெனுந் திரைமாயும், போமி றந்
தெலா நினைவுமெப் பொழுதிலப் பொழுதுபூ ரண
மாய, சோம சேகரத் தெந்தைபொற் கழலையுந்
தொழலைய மிலைநாமே. 20

நாம ரற்கருச் சனைமுத லியகொடு நலஞ்
செய்தே மவையின்றித், தீமை செய்துளே மென
வுமுன் னிலையொரு சிறிதசை வடைந்தாலும்,
யாமி யற்றப ராதமென் னினைவுமற் றசைகிலை
யெனினெஞ்சே, யேம மிக்குறச் செய்யுநன்
கிறைகழற் கெனத்துணிந் திடுநீயே. 21

நீமெய்ஞ் ஞானநன் னிட்டைசா ருதலரி
தெனவுநெஞ் சகமேசற், றேய்வி லாதுசெய்
தியாநமா திகளெளி தெனவுமுன் னுநின்றாய்,
சேய்க டம்மினத் தாய்கொல்சும் மாவிருக் குதல்
செயற் கரிதாகிப், போயுழைப்புனக் கெளியதா
யிருந்தவிப் புதுமையென் புகனின்றே- 22

நின்று ருதலை குதல்விருப் புனக்கதை நீத்
திருக் குதனெஞ்சே, யென்ற னக்குநல் விருப்பு
வா ளாவிவ ணிருத்தநீ துயர்வீடு, சென்று காண்
குவ லெனநினைந் தலைதியோ சிவன்றிரி சயமன்
ரா, லொன்று நீயுனா திருப்பதே யதைத்தொட
ருபாயமென் றறிகண்டாய். 23

கண்ட வைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்
கலந்தவா தனையாவும், விண்டு மூடமற் றலையிலாக்
கடலென விளங்கினை யெனினெஞ்சே, யுண்டு
கொன்னமக் கொருதுய ராங்குவீ ளெங்கையிற்
கனியேயாம், பண்டை மேவிய பயமெலா மறுங்
குரு பதத்திலும் புகலாமே. 24

புகல ரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற் புணர்
பணாத் திரையீசன், சகமொ டாருயி ரெனுநுரை
யாதிக டந்துமாற் றிடுமென்றே, பகரு நான்மறை
யெனினதி லெதையெதைப் பற்றுவாம் விடுகிற்
பாஞ், சுகசொ ரூபமே யனைத்துமென் றகற்றுதி
துவிதபா வனைநெஞ்சே. 25

நெஞ்ச மேயினிப் பாவநா தீதமாய் நின்றி
டின் றெனினிற்பா, யெஞ்ச ருதகல் புரணபா
வனையையோர்ந் திலையெனி னுலகெல்லா, மஞ்ச
நக்களன் மேனியென் றோர்ந்திலை யெனினருள்
சுரந்தெம்பால், வஞ்ச மற்றிடும் படிக்கிவ ணடைந்
ததோர் வடிவையோர்ந் துய்வாயே. 26

உய்து நெஞ்சமே வாக்கினை மௌனமாக்
கிலையெனி னுளதேசொன், மெய்த ருஞ்சொலும்
பொய்நயம் பயக்கிலா விடத்தின துடைத்தேனும்,
பொய்த ருஞ்சொலி யான்செய்தேன் பிறர்செய்
தா ரெனினவை போனானு, மெய்த ருஞ்சிவ மன்
றிதென் ரென்றைநீ யிசைத்தல்பொய் யெனத்
தேரே. 27

தேரி னிவ்வுடல் சமாதியி லசைவறச்சித்திர
தீபம்போற், சாச வைத்திடஃ தில்லையேற் குரு
பரன் றனதரும் பணிமேற்கொண். ணேரு மூழ்
வழி தொழில்பிறி தடையினு நெஞ்சமே யுயிர்க்
கெல்லாம், பேரி தஞ்செய்வித் திடுமுடை கெழு
மலப் பிணக்கிதஞ் செய்யேலே- 28

செய்யு நந்தொழி லைந்தொழி லியாமுமச்
சிவனது வடிவென்றே, யைய மற்றுண ராதியா
னெனுஞ்செருக் கடைந்துநா டொறுநெஞ்சே,
நைவ தென்னைநீ பஞ்சகோ சங்களு நாமல வெனா
வுண்மை. கையி லாமல கம்மென வுனக்கியான்
கழறியுந் தெளியாயே. 29

தெளிவு யிர்க்கரன் விளக்குதன் மயக்கவன்
 றிரோபவிக் குதறேகம், விளிவை யுற்றல்சங் கரர
 மிங் கிதாகித மேவுத நிதிதோற்ற, முளசி ருட்
 டியே லம்பைநோ தலினுன்னை யும்பிற ரையுநா
 டித், தளர்வ தும்மகிழ் வதுமடைந் துள்ளமே சம்
 புவை மறந்தாயே.

30

மறைத்த லுந்நினைத் தலுஞ்செயு மாணவ
 மாயைநின் றவைதம்மைத், துறத்த லேயிராப் பக
 லகல் வீடெனச் சொல்வரத் துறவெய்தக், குறித்
 தி டிற்பர பத்தினூ நத்தினூற் கூடுமற் றவைநெஞ்
 சே, நிறத்த பத்திநஞ் செயலறி னுமறி னின்றமற்
 றென்றாமே.

31

ஒன்று நஞ்செய லில்லைநெஞ் சேயிவ ணோர்
 மய லதனாலே, சென்று சென்றுவெம் பவக்கடன்
 மூழ்கினஞ் செறிமய லேதென்ன, நன்று நீவினா
 வினையிரு வினையை யு நான்செய்தே னெனுமாந,
 மென்ற றிந்திட தொன்றையு மாற்றினை யெனி
 னுனக் கிணையாரே.

32

இணையின் ஞாநபூ ரணன்முழு துணர்ந்த
மைத் திட்டவா றலதிங்கே, யணைவு றுதொரு
தீதெமக் கவன்றரி ஞர்தடுப் பவரெஞ்சே, பணை
கொ டாவர மாநமின் மையினுருப் பற்றிநின் நில
கொல்லோ, வுணைவு றுதுடற் காவல்கை விடுதியு
ழுள்ளவா விடாதென்றே. 33

என்றும் வீடடைந் தவரினு மாக்கயா னிற்ப்
பைவிட்டகலாம, னின்று தான்றலை சாய்க்கலோ
நெஞ்சமே நினைத்துணை யாக்கொண்டு, நன்று
நீயிதற் கென்செய்கேன் சாவனோ நானென விலை
யானா, லொன்று செய்மலக் குடிவிதி லவாவைநீக்
குமாபதி தரும்வீடே. 34

வீடு கூட்டுவான் குறித்ததி னிமித்தமா விம
லனீ தலினம்பாற், கூடு மாயையை யெனதியா
னெனவெணிக் கொள்வதென் பயமாசை, நாடு
போழ்திவை சுழுத்தியிற் புரந்தவ னெவனவ னந
வாதி, யூடு மூழ்வழி புரப்பெனன் னுள்ளமே யுடல்
கைவிட் டிருப்பாயே. 35

இருப்பை நாடொறு நெஞ்சமே சுகாசக
மெதுவரு மதுவேயாய்ப், பொருப்பு வில்லிதாள்
விருப்பமெவ் வினையினைப் புசிக்குஞான் றடைவா
யோ, கருப்பை யுற்றுதித் தறற்குமி ழியினழி
காயமீ துளபோழ்தே, குருப்பி ரான்றிருக் கழற்
குமெய் யன்புநீ கொள்ளறென் ளிமையாமே. 36

ஆமை யாருறுப் பைந்தையு மோர்மெயு ளடக்
கலிற் புலனைந்துந், தீமை சேர்விட யங்களிற்
செலாதமைத் துள்ளமே சிவைபாக, சோம சேக
ரன் சரணமே சரணெனத் தொழுதுநின் றழுதன்
னே, னாம நாவினாற் செபித்திலை யவத்திலே நா
ளெலாங் கழித்தாயே. 37

தாயு மாகியென் றந்தையாய் வந்துதா டரு
சிவப் பிரகாசன், றாய பொன்னருள் வேண்டிலை
யீண்டுநின் றுணிவிருந் தமையென்னே, காய
மாயமென் றறிந்துமா தர்கடரு கலவிவேண்
டினையென்றாற், நீயை நீமிக நெஞ்சமே யிதற்
கியான் செய்வதொன் றறியேனே. 38

ஏனை நூல்பல வோதினை யோதவற் றிறை
யரு ளடையாதார்க், கூன வெம்பவ மொழிப்பதற்
குள்ளமே யுபாயம்வே நிலையானா, லானே யீருரி
போர்த்தவென் றம்பிரா னருள்விரைந் தடையா
தே, தானி நாண்மினார் போகநீ வியந்தது தப்ப
லாற் சதுரன்றே. 39

சதுர்ம றைப்பொரு ளாகிய வொருசிவ சங்க
ரற் றொழுதன்பாய், விதிர்வி திர்த்துமெய் பொடி
த்திலை நடித்திலை விரைந்துசென் றவனாடும்,
பொதுவை யுற்றிலை நின்றிலை மாதர்பாற் போகுத
றவிர்ந்தாவா, வெதுப டக்கட வாய்மட நெஞ்சமே
யினியுட லகன்றாலே. 40

ஆல நீழலி லன்றொரு நாவ்வருக் கருநெறி
யுரைத்தானைக், கால காலனைச் சிவப்பிர காச
வென் கண்மணி தளையுன்னா, தேல வார்குழ லார்
மயல் கொண்டுநீ யிங்குழ லுவதெல்லாஞ், சால
வேபிழை யாகுநெஞ் சேசொனேன் றவறிலை
யென்மேலே. 41

என்னை கண்டுநீ மாதரார் வடிவமீ திச்சை
வைத் துழல்கின்றாய், பொன்னை யுந்துகி லேயும்
பிரித் திடினவெறும் புழுமலக் கூடல்லாற்,
பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல் பிராந்தி
சங் கரன்பாதந், தன்னை நாடுதி நெஞ்சமே பரசு
கோ ததியுறப் பெறலாமே. 42

பெறுவ தென்னைகொல் சுக்கிலங் கலித்த
லாற் பெருந்தவ வலிகுன்று, முறுவ தவ்வள வோ
பினை நீவிரும் புடற்குமா நியதுண்டா, லறிவி
யாமறி யாமைதோய்ந் துடற்றின வதைச்சுக
மெனாநின்றாய், செறிது நெஞ்சமே நமதுசிற் சுக
மினிச் சிவனையா தரிப்பாயே. 43

ஆத ரித்தனை குளகிரு தாதிய வடிசிலைக்
கூழ்காடி, யேது பெற்றிடி னும்புசித் தாற்பசி
யேகலுஞ் சமித்தற்றாற், பேத மற்றெலா மலமதா
தலுஞ்சரி யென்றிடிற் பினைநெஞ்சே, நீத ரித்தி
லா தவைவிழைந் துழல்வதென் னிமலனை நினை
யாதே. 44

நினைப்பி னுங்குறி காட்டிடுங் கோசநா விவற்
 றுணை ரிழையாரை, யினிப்பை நல்குமுக் கனி
 முத வியவுண வினையெனி னிவைபோலு, முனைப்
 பல் வாதைசெய் பகைபிறி திலையுணர்ந் துள்ளமே
 யொழித்தாயேற், பினைப்ப ராபரன் றிருவடி நீழ
 வியாம் பெறற்கிடை யூறின்றே. 45

இன்று சூழ்தரு வநிதைய ராதிபல் போகமு
 மித்தேகத், தொன்று நோயெனிற் றோடமாய்
 நீங்குமாங் குயிர்பெய ரினுநீற்றை, நன்றெ னாவ
 ணிந் துறவின ரிறைபெயர் நவிலுவ ரெனினைஞ்
 சே, பொன்று நாட்டுணை யாகநீ றுதிய போற்
 றவை போற்றேலே. 46

போற்றி நீறணிந் துருத்திர சாதநம் பூண்டி
 டைந் தெழுத்துள்ளே, சாற்று நீசுரு வாதிமு
 வருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தான், மாற்ற
 லாம்பிறப் பிறப்பினை நெஞ்சமே மன்னுளா டியதா
 னுந், தோற்று முள்ளொளிக் குள்ளொளி யாய
 தைத் தொழுதுவாழ் தலுமாமே. 47

வாழ லாமரன் புகழின மலர்கவி மாலைசெய்
கவன்றாளில், வீழு மாறுபொன் னிதழிசேர்
தோள்களின் மீதணிந் தினிநெஞ்சே, தாழு வா
யரி தேடுபொற் சரணமே சரணமென் றிதுவன்
றிப், பாழி லேகருங் காக்கைபோற் கதறிநாள்
பலகழித் தொழியேலே. 48

ஒழித்தி டும்பவப் பகைவிரைந் துள்ளமே
யோதுழு துணர்வோர்முற், பழிச்சு பாடலை யரற்
கவை விடர்க்கிளம் பாவைய ருரைபோலுங்,
கழித்தி டேலுப சாரமென் றிதனைநீ கட்டுரை
யெனக்கொள்வாய், விழித்து மாரனை யெரித்ததே
வருள்பெறும் விருப்பினர் விருப்பீசே. 49

விருப்ப மாயிது கேட்டிநன் னெஞ்சமே விம
லனுக் காளல்லார், பொருப்பை நேர்தநஞ் சொரி
யினு மவர்கனோர் புன்னுனித் துணையன்புந்,
திருப்பி டேலரன் றொழும்பர்தந் தொழும்பனாய்த்
திரிந்தவர் பணிசெய்தீண், டிருப்பை யேன்மிக
நல்லையிச் சொல்லைநம் பில்லையேற் பொல்லாயே.

தோத்திரம்.

பொல்லாதவெ நெஞ்சமோ ரைந்துபு லன்
கடம்பா, லல்லாதரை மாத்திரை யுந்நின்ன டிக்க
ணன்பாய், நில்லாதிதற் கென்னைசெய் கேனிதை
நின்றிடுன்றே, சொல்லாய்திருத் தில்லையுண்
மேவிய சோதிநீயே. 1

நீயேயருள் செய்யினல் லாதுபொய் நெஞ்ச
வஞ்சத், தீயேனுனை வந்தடை தற்கொரு செய்
கைகாணேன், பேயேனுமு னைத்தொட ரும்படி
பேசுதில்லைத், தாயோயொரு பாயம்வி டாதினிச்
சூழ்ந்துநின்றே. 2

நின்றாய்திருத் தில்லையு ளாயென்ற நெஞ்சி
னுள்ளே, யென்றாலுமெ னக்கதி தாரம தாயிருந்
தா, யொன்றாலுமு னைத்தொடர் கிற்குமு பாயங்
காணேன், மின்றாழ்சடை யாய்தமி யேற்குவி
ளங்கிடாயே. 3

விளங்கும்மெழிற் பேதையர் காதல்வி டாத
யானக், கனங்கம்மறு வோர்தொழு நின்கழல் கா

ணுமாறென், னுளங்கும்மொளித் தாமதி சூடிய
தோன்றலேயென், ணுளங்கொண்டிடு நீயினிக்
கோயில தாவுவந்தே. 4

வந்தித்திடு வார்பவ நோய்க்கும ருந்தனோயைச்
சந்தித்திடு வான்மறித் தான்மநந் தப்பியப்பா
லிந்தப்புவி யுங்கட லுங்கடந் தேகுமென்ற
லெந்தப்படி யுய்வதி யான்றில்லை யெம்பிரானே. 5

பிரானேதிருத் தில்லையு ளாயன்றிப் பேதை
யேன்மு, னொரானேறிவர்ந் தம்பிகை யோடெளி
தோடிவந்தாய், வரானோவின மெம்மிறை யென்
றுனை நாடிவாடி, யிராநாயடி யேற்கெதிர் தோன்
றிலை யின்றிதென்னே. 6

என்னாயக னேயிமை யோர்தொழு மீசனேசெம்
பொன்னூர்திரு வம்பலத் தாடிய பூதநாதா
வுன்னாரா ளாலினி வீட்டிடை யுய்த்தியின்றேற்
பின்னாருயக் கொள்ளவ லாரென்பிழைகடர்த்தே

தீராதவோ ரைம்புலச் சேட்டையுந் தீர்ந்து
போய்வெங், கூரார்மழு வாளினின் பாதங்குழைந்

துபோற்றி, நீராயுரு கித்கொழு துன்னெதிர் நிற்
கும்வண்ண, மோர்நாளுள தோதமி யேற்குமு
ரைத்திடாயே. 8

உரையேனனி வாய்திறந் துன்புகழ் தன்னை
நாளும், விரையார்மல ரிட்டருச் சிக்கவி ருப்புமில்
லேன், கரையேனுள நின்னினைந் தெத்திறத்
தாற்கடப்பேன், நிரையார்வினை யார்பிற விக்
கடற் றில்லையானே. 9

ஆனேறிவர்ந் தென்னெதி ரேவிரைந் தன்று
வந்தோய்க், கேனோவெறுப்பிப்பொழு தோர்சற்றி
ரங்குகில்லாய், நானோவறி வேனுன்பெ ருமையை
நம்பனேநீ, தானேபொறுத் தாளுகண் டாயென்ற
வறெலாமே. 10

எல்லாமறி வோயறிந் தேவகுத் திட்டவாரே
யல்லாற்றமி யேனும்பு ரிவதொன் றில்லையாளுற்
பொல்லாமைசெய் வித்தவ னீபொறுப் பாணுநீ கல்
வில்லாயினாத் தேனைப்ப வத்தினி விட்டிடேலே.

ஏலக்குழ லராநு ராகம தென்னுமாயா
சாலக்குணைந் தேற்குன தின்னரு டந்துகாப்பாய்
நீலக்கள மர்லய னோடுமுன் னேடிவாடு
மூலக்கந லேகந லேந்துகைம் முக்கணனே. 12

கண்ணார்நுத லோய்கடை யேனையு மொன்ற
தாயே, யெண்ணாவரு ளன்றுசு ரந்துளாக் கின்றி
லாதென், விண்ணோரிறை யோய்க்குமுண் டோ
சொல்வெ றுப்பினோடு, தண்ணார்விருப் புங்கரிப்
போர்வைய சாற்றிடாயே.

சாற்றாய்திருத் தில்லையுள் ளாய்சிவ சங்கரா
வெண், ணீற்றாய்கடை யேனையு மாறென்ற
னெஞ்சுளஞ்சிப், போற்றாதிருந் தேன்வருந் தாம
லென் புத்திதன்னைத், தேற்றயொரு நீயினி
யன்பினைச் செய்யுமாறே. 14

மாறாயவோ ரைந்துபு லன்வலி மாய்த்துநெஞ்சை
நீரூர்திரு மேனிய வுன்கணி றுத்தமாட்டே

னேரூதப வக்கட லேறவு மெண்ணிறைந்தேன்
கூரூயென தெண்ணமெவ் வண்ணங்கை கூடு
மன்றே. 15

அன்றேதமி யேற்கெளி மாநூட னாகிநீவந்,
துன்றாட்கள ளித்தனை பெற்றுமொன் றும்பெ
ரூரி, னின்றேனல தைம்புல னென்வச நின்ற
தில்லை, யின்றேரூதவந் தைக்கொலு பாயமொன்
றீசவெற்கே. 16

எற்கோவுன தன்பும நத்திலை யென்றனெஞ்சங்
கற்கேனிக ராயதிக் கல்லைநீ கல்லைவில்லா [பாய்
முற்கால்வளைத் தாங்குவ னைத்தன்பின் மூழ்குவிப்
சிற்கோலசி தம்பர நாயக தேவதேவே. 17

தேவேயுனை யன்பினிற் பூசைசெய் தேனுமல்லே
னுவான்மிகப் பாடிநின் ருடிந யக்குகில்லே
னோவாதுழ றீமநத் தோடிவ ணுற்றுளேன்மற்
ரூவாவினி யென்வரு மென்பத நிந்திலேனே. 18

அநியாமையிற் கீழவர் பல்பிழை யாற்றினு
லங், குறியாதருள் செய்வது மேலவர் கொள்கை

யன்றோ, மறியார்காத் தோய்சிறி யேன்வினை
மாற்றியாளப், பொறியேலுனக் கென்முக மன்
சொலப் பொய்யனேனே. 19

பொய்யற்றவர் வந்தடை யும்பரி பூரணாவும்
மெய்யற்றவெற் குநினலா னிலைவே நுமுண்டோ
தையற்கிட மேயிட மாவரு டாணுவேயென்
மையற்றவிர்ப் பாணுன்க டாகும்வ ழங்கிடாயே.

வழங்கெற்கிவ ணேதுசெய் தாலெது வாகு
மென்றென், நெழுங்கற்பனை யாவுமி றந்துணர்
வேகமேயா, யொழுங்கிற்புல னாதியு பாதியொ
ழித்தொருன்னைச், செழுங்கைக்கனி யொத் துண
ரும்படி தில்லையானே. 21

தில்லைப்பதி மேயசி வப்பிர காசனேயோ,
தொல்லைப்பிற வானெறி மேவிய தோன்றலே
யோ, வல்லற்பிற விக்கிளைத் தேன்றனை யஞ்ச
லென்றோர், சொல்லைப்பக ராய்விடை மீதினந்
தோன்றிநின்றே. 22

தோன்றாத்துணை யேபுணை யேபவத் தொல்
கடற்கென், போன்றார்க்குமி ரங்கும ருட்பெரும்
போதமேயிங், கீன்றார்மனை யாதிய மோகமெ
லாம்விடுத்துட், சான்றாழுனை யேவினை யேனி
னிச் சாரவெண்ணே. 23

சார்ந்தாய்குரு வாதிய வாய்விடை தன்னில்
வந்தாய், கூர்ந்தாயரு ளிற்பிற வாரெறி கூட்டு
வித்தா, யோர்ந்தேன்குறை யின்றெனினி னுங்
குறை யுண்டுகண்டாய், பேர்ந்தோடுமெ னெஞ்சு
ளுன் னன்புபி றக்குமட்டே. 24

பிறவாரெறி யாகிய தோர்திருப் பேரையாவெம்
முறவேயற வேதவிர்ந் தென்மந மோடிவாடிப்
புறவாதனை பற்றிவ ளர்ந்திடு புன்மையாலின்
றிறவேயத னைப்புரி வானுளக் தெண்ணுவாயே.

எண்ணும்வடி வேதினி நீபுனைந் தெய்திஞ
லுந், திண்ணம்மென வாவக லாவச்சி தம்பரத்தே,
நண்ணும்முன துண்மையைக் காணந யந்துளே

னென், னுண்ணின்றதைக் காட்டுதற் கீசசற்
னுன்னுவாயே. 26

உன்னும்முணர் வுக்குணர் வாயெனக் குண்
மைதந்தாய், மன்னுஞ்சுரு திப்பொரு ளாய்வழி
காட்டினின்றாய், பின்னுங்குரு வாயடைந் துன்ன
ருள் பேணவைத்தா, யென்னென்றுரைப் பே
னின்க ருணையி ருந்தவாறே. 27

இருந்தோருமி டத்துணர் வில்லைமா யைக்கி
தன்பாற், பொருந்தாவிடத் தில்லையு யிர்க்கொரு
போதமேனுந், திருந்தாவிவை கொண்டிறை யைந்
தொழில் செய்தியென்றே, வருந்தாவருண் முன்
னிலை தன்னைமதித்தியானே. 28

மதித்தென்பரு வத்தள விற்குரு வாதியாகி,
யுதித்துள்ளறி வோங்கும்வ கைக்குபா யஞ்செய்
தோயை, யெதிர்த்திங்ஙனஞ் சற்குரு சற்குரு
வென்றுரைந்துந், துதித்துந்திரி யாவெனக் கின்
னரு டந்துதோன்றே. 29

தோன்றாமன்மு னிந்தொரு தாய்வயிற்
 ரோன்றுபால,ரீன்றாடனைத் தம்மின்வே ருக்கொ
 டி கழ்ந்தவாபோற், பூன்றாவொரு நீயரு ளாற்புனை
 மேனியெல்லாம், யான்றான்பல தெய்வ்மெ னக்
 கொடி கழ்ந்தவாறே. 30

இகழும்பொரு ளொன்றிலை மண்முத லெட்
 டுமெந்தாய், நிகழுன்வடி வேயெனத் தேர்ந்துள
 நெக்குநின்றாட், புகழும்படி யேயினி யீசுவென்
 புத்திதன்னை, திகழும்படி செய்திதி ரோபவஞ்
 செய்திடேலே. 31

செய்யாய்கரி யான்றொழும் வெள்ளிளஞ்
 சேவையூர்வோய், வையார்மழு வோய்திரு வுள்ள
 மிவ் வஞ்சனேனு, மையாவிழி பெய்வுற நீர்பெரி
 தன்பினோடு, கையாற்றொழு தேத்தினின் கூத்தி
 னைக் காணுமாறே. 32

காணாதப வக்கட லின்கரை காணவெற்குக்
 கோணாகணி மார்பமெய் யன்புகொ டுத்தியென்றே

நாணாதிசைத் தேன்றிருக் காளத்தி நாதவுன்றூட்
பேணாதவ லக்கடன் மூழ்கிய பேதையேனே. 33

பேதைக்கொரு பாகம ளித்திடு பேரையா
வெங், கோதைக்குநின் ரோளுறு கோதைகொ
டென்றுநின்பா, லோதற்கெனு ளத்தைவி டுத்
தன னோடிமாதர், காதற்களை யுண்டமை யாலு
னைக் கண்டதின்றே. 34

கண்டேன்களி கூர்ந்துசி வப்பிர காசநாமங்,
கொண்டோங்குரு வோடிவ ணுற்றெனை யாண்ட
கோவே, பண்டேயொரு நீவகுத் திட்டப டிக்கி
யானுன், ரொண்டாகிவந் தின்றுனைப் பாடத்தொ
டங்கினேனே. 35

தொடக்காயெனைச் சூழ்ந்துள வைம்புலத்
தோற்றமெல்லாங், கெடக்கூறுதி நீயொரு சூட்
சிகி ளக்கிலாயே, லடக்காவவை யென்றன கத்
துள டங்குகாறுங், கடக்கேன்பவ வேலையெவ்
வண்ணமுக் கண்ணினானே. 36

கண்ணான்மத னேப்பொடி யாம்வகை கண்ட
வெண்டோ, ளண்ணாவுயிர் யாவும ளித்திடு மப்ப
னேயோ, தண்ணூர்பொழிற் றில்லையு ளாயெனக்
கீதுதாராய், மண்ணாதிய வாசைக ளற்றுனை
வாழ்த்துமாறே. 37

வாழ்த்தேனுனை நாடொறும் வாழ்த்தவல்
லோர்கடாளிற், றாழ்த்தேன்றலை யாங்கவ ரேவற
லைக்கொள்கில்லேன், வீழ்த்தேனெடுங் காலம
வத்திலொண் மேருவில்லோய், பாழ்த்தேன்கிளி
போற்பல நூல்கள் படித்துமியானே. 38

யானொருடற் கின்பதன் பங்களை யெண்ண
வெண்ணித், தானேசிறு பாலரி னென்மநஞ் சஞ்
சலிக்கு, மீனாயினன் பாலல தெண்கண்வி டுத்தி
கொல்லோ, வானேறுடை யாய்திதி யாமதி கார
நீயே. 39

காரார்மிடற் றுயளி சூழ்தரு பொற்கடுக்கைத்
தாரார்புய னேசிவ காமச வுந்தரிக்கோர்

சீரார்மண வாளவென் றன்குல தெய்வமேநீ
பாராய்கடைக் கண்ணென தெண்ணம்ப லிக்க
வின்றே. 40

இன்றென்னைசெய் கேனென நாடியி ருந்த
தீயேற், கொன்றெய்தினெவ் வண்ணம றும்மதை
யோதுவேனோ, வன்றன்னமு மேநமு மோர்வரு
மையநின்ற, னொன்றன்பர்கு ழாத்துற வீதரு
ளாயுவந்தே. 41

உவந்தாயென தைம்புல னும்மீரிந் தோட
வோர்நா, டவந்தான்சிறி தும்மிலி பால்விடை
தன்னின்மின்றோ; டிவர்ந்தேவர நாளும்வி ளங்
கிலை யென்னைகொல்லோ, வவந்தான்மிகு பாவி
யுன் லீலைய றிந்திலேனே. 42

அறியாமையிற் கட்டுண லுற்றதென் னாண்
மையத்தைப், பிறியாதுவி டேனென லெந்தைபி
ரானுணண்மை, குறியீதிரு வர்க்குமென் றுலெ

னைக் கோபியேலே, செறிவாய்மல மேயிறை
யோடிகல் செய்தன்றே. 43

செய்விப்பன்வி னைத்தொகை வெம்பவஞ்
சேர்ப்பனுன்னை, யுய்விப்பனே லச்சிவ னுண்மையு
மோர்வனென்றே, ரைவர்க்கெதி ரோயெனை
நோக்கிய றைந்ததையா, மைவெற்பன வாணவ
நீயதை மாற்றிடாயே. 44

மாற்றாயெனக் காணவ மாயையில் வந்துவந்
தே, தோற்றாவுள கேவல மாதிய சுத்தமொன்று,
டேற்றாயவ ணேற்றியி ரண்டலுத் தெங்குமாகிக்,
கூற்றாவினொள் பதத்தென் னொவியுங் கொள்ளு
வாயே. 45

கொள்ளேனெனி னும்மெழுத் தைந்துமுட்
கோதியாதுந், தள்ளேனெனி னும்முனைச் சார்
தவஞ் சார்ந்திலாரை, விள்ளேனெனி னும்மெனை
நீகைவி டேல்விடேல்கா, ணள்ளாறுடை யாயவி
நாசின யந்துளானே. 46

நயவாதுதில் லாபுரி யோயுனை நாடிநானும்
வியவாதுட லோடுற வென்றும்வி டாதென்னுள்
கயவாதுறு போகமெ லாமிவை கண்டுவீடும் [ளங்
பயவாதிதென் றேபயந் தேன்மிகப் பாவியேனே.

பாவாற்பெரி யோர்புகழ் சிற்றம்ப லத்து
ளோயை, நாவாற்சிறி யேன்றுதி செய்யுமிந் நன்
கில்சொல்லு, மோவாதிரை யோருழை தாவிய
வுன்செவிக்கே, மேவாதலு வென்றுது ணிந்துவி
ளம்பினேனே. 48

விளம்பற்கருஞ் சோதியென் கோவிடை
யோனென்கோவென், னுளம்புக்கசி வப்பிர காச
னென் கோவென்னங்கைத், தளம்பற்றிய சாந்த
னென் கோநின்ற னதுநாமம், வளம்பெற்றதி
ருக்கயி லாயசொல் வாயெனக்கே. 49

எனக்கீந்தினி யாண்டிடல் வேண்டுமெம்
மீசனேமற், னுனக்கேசர ணஞ்சர ணம்புல னோடு
மென்றன், மநக்கோதனைத் தும்மிறந் தோங்கறி

34 பக்தி (வைராக்ய) சதகம்.

வாகியாங்கே, பிணைக்காண்பவன் காட்சியு மற்றவ
பேதவாழ்வே. 50

பக்தி (வைராக்கி) சதகம் முற்றுப் பெற்ற்து.

சாஸ்திரமும், ஸ்தோத்திரமும், உள்படச்
செய்யுள் 100.

சர்வஞ் சிந்மயம்.

உ

பக்தி சதகம்.

முதல் நினைப்புக் கவி 50, உதாரண
நினைப்புக் கவி 99, ஆகக் கவி 149.

பஃ னிரு சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆத்யே வாழிஎறிஉறபெறுதற் தானேஇய
அடுத்தார நவிலின் உடலை - அகரதுணை ஆர்பெ

ரியர் கெடுஇன்ன யாதசெல் வதாயா னேஎருத்த,
 ஒதீயே மெதஅண்ணல் காணிமண் ணினுபுக்கில்
 தேர்கிநா யேறிஓடும் - உன்னுநாம் பெரியஓ
 ரினுதீய வசுதேவின் அன்றெனக் என்றென்
 றெணி, மோதீயே அங்கிகரு பரணவந் திடுகருவி
 ஆடுகின் றிலேபுசைசெய் - முத்தவலி வாயினால்
 ஒதியுண விரிந்தநல் நாலுசின சமயாசார,
 போதீயே நெஞ்சமே வில்வேண்டு தடுமந்திர
 கையினால் அகலுகாய - பூத்தாரும் வாய்மைஒரு
 உண்பதரு இல்லின்ப ஆமுன் அவா இச்சையாம். 1

வாடிநா மரற்எப்போ நீமெய்ஞ்ஞா செம்
 மான்ம மிகமுயன் நின்னுருத -வாங்கிமந் திரகண்ட
 வினவிபுக லரும்பார்த்த எங்குஞ்சி நெஞ்சமேயி,
 பூடியோ அறிவெனும் அண்டநில உள்ளத்து
 உய்துயா காபுறந்தாய் - பொய்விரும் வெறுப்தே
 ரின் செவ்வேயு உடற்அறிவி பொத்தையூன்
 செய்யுநந்தோ, மாடியே அந்நமய ஊசமுட
 தனக்குஇண சேருஞ்சு தெளிவுயிர்க்க - நாயி
 மறைத் தலும்அராப் பத்திதற் போதஒன்

தானலா இணை அமைத்த, ஆடி தே னை என்றும்
 இறுமற்று வீடுநன் கட இருப் பை தொடங்க -
 ஆமைபுல னடபரக தாயுமா தந்தைதா யா ஆடு
 கின்றில்லையே. 2.

ஏரிலா எனை ஆ தாபிறவி சதுர்மறைமெய்
 ஆலவாழ் கின்வீடொழி என்னைகுட பெறு அரு
 ஆதரிநல் நினை ஊணு முனா இன்று சூழ்தருவனி,
 வேரிலாப் பெண்தீர்த்த போற்றிநீ வாழலாம்
 இல்லேஒழித்தி இருள்சேர் - விருப்பமா சங்கநிதி
 நாய்சதந சவிழதல் எளிதீமைந திற்பேன்றுமே.
 ஆக விருத்தம் இரண் டரைக்கு நினைவு க்கவி 149.

வைராக்ய சதகம் செய்யுள் 100

முதற் குறிப்பு அகராதி.

அகலுமிவ்வுடன்	8	எனக்கீந்தினி	33
அறியாமையிற் க	31	என்னும்வீட	14
அறியாமையிற் கீ	24	என்னாயக	21
அன்றெனக்கு	6	என்னைகண்டு	17
அன்றேதமி	24	ஏலக்குழலார்	23
ஆதரித்தனை	17	ஏனைநூல்பல	16
ஆமுனிச்சையே	9	ஒழித்திடும்	19
ஆமையாருறுப்	15	ஒன்றுநஞ்	13
ஆலநீழலி	16	ஒரினுள்ள	6
ஆனேறிவார்ந்	22	கண்டவைம்புலக்	11
இகழும்பொரு	28	கண்டேன்களி	29
இணையின்னாந	14	கண்ணார்நுத	23
இருந்தோரு	27	கண்ணான்மதனைப்	30
இருப்பைநா	15	காணாதபவக்	28
இன்றுசூழ்தரு	18	காணீய்தெம	5
இன்றென்னை	31	காரார்மிடற்	30
உய்துநெஞ்ச	12	கெடுவதாம்	4
உரையேநனி	22	கொள்ளேனெ	32
உவந்தாயென	31	சதுர்மறை	16
உன்னுகின்றனை	5	சார்ந்தாய்	26
உன்னும்முணர்	27	சாற்றாய்திருத்	23
எண்ணும்வடி	26	செய்யாய்கரியான்	12
எல்லாமறி	22	செய்யுநந்	12
எற்கோவுன	24	செய்விப்பன்	32

கடுத் துமே	8 பாவாற்பெரி	33
தருவதீமை	9 பிரானே திருத்	21
தாயுமாகி	15 பிறவானெறி	26
தானையே	3 புகலரும்	11
தானேசூழ	4 பூசைசெய்து	6
தில்லைப்பதி	25 பெறுவதென்னை	17
தீராதவோ	21 பேதைக்கொரு	29
துணையதா	4 பொய்யற்றவர்	25
தெளிவுயிர்க்	13 பொல்லாதவெ	20
தேரினிவ்வுடல்	12 போற்றிநீ	18
தேர்கிலா	5 மதித்தென்	27
தேவேயுனை	24 மறைத்தலு	13
தொடக்கா	29 மாறாயவோ	23
தோன்றா த்துணை	26 மாற்றாயெனக்	32
தோன்றாமல்	28 யானாருடற்	30
நயவாது	33 வந்தித்திடு	21
நவில்னி	3 வழங்கெற்	25
நாமாற்கருச்சனை	10 வாயினாற்பல	7
நாலுவேதமு	7 வாய்மை	9
நினைப்பினுங்	18 வாழலாமான்	19
நின்றாய்திருத்	20 வாழினெஞ்ச	3
நின்றாறுதலை	10 வாழ்த்தேனுனை	30
நீமெய்ஞ்ஞாந	10 விருப்பமா	19
நீயேயருள்	20 விளங்குமெழிற்	20
நெஞ்சமேயினி	11 விளம்பற்கருஞ்	33
நெஞ்சமேயுட	8 வீடுகூட்டு	14